

ette tilveie. Et saadant Tryk eksisterede ikke i Rigsdagens Landsting.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: For at føre Sagen igennem, maa der nødvendigvis tages Hensyn til Rigsraadet i dets Heelhed, hvori Rigsraadets Landsting jo er en Factor, og det er fuldkommen vist, at der ogsaa blev taget Hensyn til Rigsdagens Landsting under de Forhandlinger, der fandt Sted, inden det Forslag, her ligger for, kom tilveie. Det er fuldkommen rigtigt, naar Conseilspresidenten har sagt, at der under de tidligere Forhandlinger blev taget Hensyn til Rigsdagen; der er maaskee Mange, der vilde synes, at der blev taget formeget Hensyn til Rigsdagen, men at der blev taget Hensyn til den, vil Ingen kunne nægte, og forsaavidt maa man vistnok indrømme Rigtigheden af, at Forslaget virkelig er blevet tilveiebragt ved et Compromis.

Bloug: Jeg er fuldkommen enig med den ærede Forslagsstiller i, at det er usornødent at drøfte Indholdet af de enkelte her stillede Ændringsforslag, da hele Sagen er meget udførligt drøftet i Forveien; men, ligesom jeg dog ikke vil fortænke ham eller de andre ærede Forslagsstillere i, at de kortelig motivere de Forslag, som de have anseet det rigtigt at stille, saaledes ville de heller ikke fortænke mig i, at jeg gjør en ganske almindelig Bemærkning, der gjælder om alle Forslagene, og det er den, at, hvad enten de Forandringer, der foreslaaes, ere meget eller lidet indgribende, hvad enten det er et stort, principielt Spørgsmaal, der kræves anderledes afgjort, eller det er en lille Ændring ved en Bestemmelse, om hvis Hensigtsmæssighed der fra alle Sider indrømmes at kunne være Tvivl, saa vil enhver Ændring, stor eller lille, have den samme Følge, nemlig den, at spille hele det sidste forløbne Aars Arbejde og føre os tilbage til det Punkt, hvorfra vi gik ud, saaledes at Alt, hvad der i Mellemtiden er blevet gjort, falder bort, og at alle Overeenskomster, som med saa stor Møje ere bragte tilveie, blive til Intet, saa at Ingen længere vil føle sig bunden ved sin tidligere indtagne Stilling, og det altsaa bliver umuligt for No-

gen af os her at sige, hvad Bending denne Sag kan tage i sin videre Udvikling, og til hvilken Ende den kan føre. Det er denne ganske almindelige Bemærkning, jeg vilde tillade mig at gjøre, og jeg har derved motive- ret, hvorfor jeg for mit Vedkommende — og jeg haaber, det vil være Tilfældet med mange flere, — stemmer imod alle Ændringsforslag.

Christensen: Den ærede Cultusminister har atter idag fortalt os meget opbyggeligt, hvorledes der paa et andet Sted er taget stort, og maaskee altfor stort Hensyn til Landstinget. Jeg troer, at den ærede Cultusminister ved disse Ytringer burde have betænkt, at alle- rede i denne Paaberaabelse ligger der en Mangel paa styldigt Hensyn til, paa styldig Ærbødhed for Rigsdagen. Rigsdagen er saa myn- dig og selvstændig som nogen Repræsentation i Landet, baade efter sit Forhold til Folket og efter Loven, men jeg har aldrig vidst, at Hensyn til en myndig Mands Tarv toges rettere af nogen Mand end af den Myndige selv. Naar man dertil lægger, at det omgjel- dende Forfatningsudkast af Regjeringen er blevet fremlagt uden nogensomhelst statistiske Oplysninger, uden allermindeste Probabilitets- Fremstilling af, hvorvidt det vil give en bedre og rettere eller en mindre sand Repræsentation af Folket, og naar man huffer paa, at dette Udkast er blevet til saa at sige fra Aften til Morgen — som en Anden har udtrykt sig, og det er jo næsten den bogstavelige Sandhed —, og at det, som det foreligger, ikke blot fra Ende til Ende staaer i principiel Modstrid til Grund- loven af 5te Juni, men overhovedet synes at være saaledes sammenlavet af forskellige Styk- ker, at man uvilkaarligt kommer til at tænke paa, hvorledes man i en vis Veg trækker Sed- ler op af en Hat og derved faaer en Historie ud, — naar man huffer paa alt det, saa er det virkelig meget løsterligt, at Ministeriet her i Rigsdagen vil henvise os til, vil berolige os med det Hensyn til os, som Trediemand har taget. Jeg for min Deel agter ikke at lade mig berolige ved dette Hensyn, og jeg maa tilstaae, at jeg an- seer det for provocerende, naar jeg hører en saadan Henviisning fra Ministerbordet, naanseet at den Minister, der har tilladt sig det, tillige